

پایان این فیلم ترسناک

حسن ستوده نیا کرآنی

گرمای شدید و خشک سالی بسیاری از نقاط کره زمین را فرا گرفته‌اند. به طوری که مردم برای تهیه آب با مشکل روبه‌رو شده‌اند. هوادر بیشتر نقاط کره زمین بسیار گرم و سوزان است. هر چند وقت یک‌بار، توفان‌های وحشتناکی در نقاط گوناگون کره زمین رخ می‌دهند. توفان‌هایی که روزها و هفته‌ها طول می‌کشند و همراه با خود، گرد و خاک فراوانی را به محل زندگی انسان‌ها می‌آورند. چه زندگی وحشتناکی!

آنچه که خواندید، قسمت‌هایی از یک کتاب یا فیلم سینمایی نیست. این‌ها اتفاقاتی هستند که چند سال بعد در کره زمین رخ می‌دهند. اگر شما به اندازه کافی عمر کنید و مثلاً تا ۸۰ سال دیگر زنده باشید، بسیاری از این صحنه‌های وحشتناک را با چشمان خود خواهید دید؛ صحنه‌هایی که تنها به خاطر گرم‌شدن سیاره زیبای ما رخ می‌دهند.

شاید به این نوشته‌ها توجهی نکنید و با بی‌تفاوتی بگویید: «مگر ممکن است زمین این‌قدر تغییر کند؟! اصلاً چنین اتفاقی نمی‌افتد!» اما یادتان باشد که اگر مثلاً صد سال یا دویست سال قبل به مردم کره زمین می‌گفتند زمین در حال گرم‌شدن است، آن‌ها هم باور نمی‌کردند. ولی این اتفاق رخ داده است و متأسفانه عامل اصلی

گرمای سیاره زیبای ما، انسان‌ها بوده‌اند. اما چگونه؟

میلیون‌ها سال قبل جانوران و گیاهان فراوانی روی کره زمین وجود داشتند. با گذشت زمان، باقی‌مانده بسیاری از این جانوران و گیاهان زیرزمین دفن شدند. مثلاً یک دایناسور عظیم‌الجثه گوشت‌خوار، دایناسور گول‌بیکر دیگری را خورد و باقی‌مانده گوشت و استخوان آن دایناسور زیر خاک مدفون شد. هزاران سال گذشت و در اثر فشار لایه‌های خاک و سنگ روی زمین، این جانوران و گیاهان زیر خاک به ماده‌ای بسیار باارزش تبدیل شدند که امروزه ارزش فراوانی برای انسان دارد: «نفت»

هزاران سال گذشت تا انسان به فایده‌های موادی مثل نفت پی ببرد و توانست آن‌ها را از زیر زمین استخراج کند. اما پیشرفت‌های انسان، کم‌کم برای کره زمین خطرناک شد!

موادی مثل نفت، زغال سنگ و گاز را «سوخت فسیلی» می‌گویند و همان‌طور که

از اسمشان مشخص است، موادی هستند که از باقی‌مانده جانوران و گیاهان میلیون‌ها سال قبل در زیر زمین به وجود آمده‌اند. سوخت‌های فسیلی گرمای فراوانی تولید می‌کنند و چون بیشتر کارخانه‌ها، ماشین‌ها و ... با این گونه مواد کار می‌کنند، استفاده انسان از سوخت‌های فسیلی روزبه‌روز بیشتر و بیشتر شد. مثلاً تمام خودروها از بنزین استفاده می‌کنند و بنزین نیز از نفت تولید می‌شود. استفاده از بنزین هرچند استفاده از خودروها را آسان می‌کند، اما در عوض هم گرمای فراوانی پدید می‌آورد و هم باعث آلودگی هوا می‌شود. مخصوصاً وقتی که میلیون‌ها خودرو در سراسر جهان هر روز فعالیت می‌کنند، میلیون‌ها لیتر بنزین مصرف و گرمای آن در فضا پخش می‌شود.

در سال‌های اخیر، به‌جز سوخت‌های فسیلی، برق هم عامل دیگری در تولید گرما بوده است. اگر می‌خواهید ببینید برق چه مقدار گرما تولید می‌کند، فقط کافی است دستتان را به یک لامپ قدیمی و پرمصرف نزدیک کنید. اگر این کار را انجام دهید، حتماً دستتان می‌سوزد! حالا جهانی را در نظر بگیرید که میلیون‌ها خودرو، کارخانه و وسایل برقی در طول

شبانه‌روز در آن مشغول کار هستند. چنین جهانی مرتباً گرم و گرم‌تر می‌شود ...

هرچه دنیا گرم‌تر شود، امکان بارش باران و برف هم کمتر خواهد شد. حتماً در کتاب‌های درسی‌تان خوانده‌اید و به‌خوبی می‌دانید که بخار آب در ارتفاعات با استفاده از سرمای هوا به قطره‌های باران یا دانه‌های برف تبدیل می‌شود و روی زمین می‌بارد. حالا اگر کره زمین گرم شود، این گرما باعث می‌شود که بخار هوا نتواند به قطره‌های باران تبدیل شود و به این ترتیب باران روزبه‌روز کمتر خواهد شد.

وقتی بارش باران کم شود، زمین‌ها خشک می‌شوند و دیگر در آن‌ها گل و گیاه رشد نمی‌کند. کم‌کم ذرات خاک از سطح زمین جدا و با وزش باد، در هوا پراکنده می‌شوند. به این ترتیب توفانی از ریزگردها و ذرات ریز معلق در هوا انسان را در خطر

قرار می‌دهد؛ خطری که در سال‌های اخیر در شهرهای کشورمان از نزدیک دیده‌ایم. اما برای مقابله با این مشکلات چه باید کرد؟

سعی کنید تمامی توان‌های خود را از گرم شدن زمین جلوگیری کنید. چگونه؟ با خاموش کردن لامپ‌هایی که می‌توانند باعث گرم شدن زمین شوند، با کم کردن سفرهای غیرضروری با خودرو و استفاده از وسایل نقلیه عمومی مثل اتوبوس و قطار شهری (مترو) تا در مصرف بنزین صرفه‌جویی شود و عادت به اینکه هر سال درختی بکارید تا از نابود شدن خاک و تبدیل آن به ریزگرد جلوگیری کنید.

دیگر چه راه‌هایی به ذهنتان می‌رسند تا به زمین کمک کنید؟